

az erélyes vizsgálat emlegetésével a lakos közönség még bizalmatlanabbá lesz a hatósági intézményekkel szemben.

Nem látok semmi kifogásolni valót abban, hogy egy gyár munkásait és tisztviselőit egy hatósági üzem olcsó szűkségleti cikkel lát el. Végre is meg kell már szokni, hogy a dolgozó osztály előnyben is részesül. Ami homályos és feltétlenül kihívja a kritikát nézetem szerint az, hogy Szegeden úgy a tűzifa, mint a szén és kokszarak indokolatlanul és aránytalanul magasán vannak maximálva. A hatósági füzlet ma közzétett számításából megállapítható, hogy kezelési, kamat és egyéb költségek hozzászámítása után a bík hasáb tűzifát ölenként legfeljebb 170 koronáért kellene a nagy közönségnek árusítani. Ezen ár mellett már megfelelő haszon is maradna. Hát akkor miért kellett a tűzifa árát 195 koronáért maximálni? A közönség érdekében semmi esetre sem, pedig a közönség pénzén vásárolt tűzifát kivétel nélkül a közönségnek köteles a város a lehető legolcsóbban kiszolgáltatni. Az ölenként 25 korona ártóbb-let vajon kinek a hasznát képezi? Ez még akkor is igazságtalan és jogtalan, ha a hatósági üzem javára szolgál. Pedig félő, hogy ebből az üzem vajmi keveset lát. Ha már a hatóság cége alatt árusítanak fát, vagy egyebet, ily horribilis árkülönbözetnek mutatkoznia nem szabad.

Ismerem azt az ellenérvet, hogy a kereskedők érdekében kellett az árat ily magasán maximálni, mert a kereskedők nem tudták szükségletüket oly olcsón beszerezni, mint a város. Ez nem felel meg a tényeknek. A szegedi tűzifakereskedőknek a hatósági beszerzési árnál jóval olcsóbb kötelesek is voltak, nem szólva a szegedi fatermelőkről, akik még olcsóbb ár mellett tudnak fát behozni Szegedre, mint a város.

Az egész tűzifakérdést rosszul oldották meg. A város hatóságának az az akciója, hogy minél több tűzifát akart Szegedre hozni, szükséges volt. Csakhogy azt kellett volna megcsinálnia, hogy a beszerzett tűzifát aránylagosan kellett volna a tűzifa-kiskereskedők között szétosztani és azokat kötelezni, hogy a tűzifát maximum 6—7 százalék haszon mellett kötelesek a közönségnek árusítani és ehhez képest maximálta volna az árakat. Kötelezni kellett volna a kereskedőket továbbá, hogy a fát egy bizonyos mennyiségtől kezdve mérsékelt maximális áron házhoz szállítsák. A közönség sokat szenved és erősen ki lesz használva, hogy a fűtőanyagot a kereskedők telpein kell átvenni és a hazaszállításért, a lerakásért horribilis árakat kell fizetni.

Azon nem is lényegtelen előnyért, hogy a kereskedő minden utániárás és költség nélkül szerezheti és helyezheti el áruját, a legelőbb kötelessége, hogy a szállításról gondoskodik. A hatóságnak nem szabad a közönséget védtelenül hagyni. A házhoz szállítást kötelezővé kellett volna tenni.

Mindenesetre közérdek, hogy a kiskereskedő, aki a város különböző helyein szolgálja ki a közönséget, legalább oly olcsó ár mellett kapjon fát a hatóságtól, mint bárki más. A fő az, hogy a közönség is olcsóbban kapja a mai maximált árnál.

A szénről és kokszról majd máskor!

A tisztviselők és a színházi helyárák emelése.

— Levél a szerkesztőhöz. —

Szerkesztő Uram! Öszintén bevallom, hogy először nem becses lapjából vettem tudomást arról, hogy Ön, valóban nemes lievllettől áthatva, a munkásoknak és tisztviselőknek a városi kulturimézei üzleti harca közepett, az élet által nyuitott sovány, fekete kenyér mellé egy darab kalácsot akart juttatni. Az Ön lapjában nem találtam a kalácsról egy szót sem, csak azt a küzdelmet, a melyet a kalács nyuitása közben folytatott sok ezer szegedi kis ember érdekében s valóban nem Önön mult, hogy a mi ünnepi kalácsunkat kiütötték — erős kulturérzési városatyák — nem az Ön, hanem a mi kezünk-ből. A jó indulatát hálásan köszönük szerkesztő uram, a multa s jövőre vonatkozólag egvaránt. Sokatérő nekünk a tudat, hogy van a városatyák között, aki azokkal is törődik a torony alatt, akiket az élet innen-onnan mindenből és minden helyről, még a kultura templomából is kiszorít.

Tisztviselő... Ma a legszomorubb szó az országban. Egyenlő a nyomoruság fogalmával és fogadalmával. A tehetségére, eszére, munkájára mindenütt szükség van — még a városatyák választásánál is. Az életben való tülekedésnél s akkor, amikor arról van szó, hogy nekik is juttassanak valamit, róluk mindenki megfeledkezik kezdve a színügyi bizottságtól felfelé.

És ez nem csoda akkor, amikor sorsukat a színügyi bizottsági páholyból nézi Gaal Endre szenátor urunk is, ahol kényelmes, olcsó az ülés, plüsből való, akár csak a miniszteri székeken. (Tudnivaló, hogy a tisztviselőknek onnan sem jut kalácsra való.)

Sok ezer kartársami nevében állítom, hogy a magyar tisztviselők kara végez oly nagyfoku, nemes szárnvalásu kulturimunkát, missziót, hogy megérdemelné a színházi kartársak jóindulatát, megértését. Haidanában, nem is olyan régen, a szinigazgatók örömmel helyezték el az egyes tisztviselő egyesületeknél a kedvezményes jegyeket s akkor a tisztviselők nemcsak lélekkel, hanem kedvezményes alapon, anyagilag is támogatták a szinművészetet. Akkor szükség volt a tisztviselőkre. Ma nincsen. Nagyt fordult a világ sorja. A tisztviselők alul kerültek a zöldseges kofák felül kerültek, a tisztviselők a színházból kikerültek s a paprikás és egyéb népek a színházba bekerültek. A színház nézőtere megváltozott és most uiból kulturmiszió hárul a színházra. Új közönséget neve!... A többszörösen fölemelt helyárákat a szegedi tisztviselők fix fizetése nem bírja el. Nem akkor, amikor a magántisztviselők ép úgy silylődnék, mint a közszolgálati alkalmazottak, vagy a városi tisztviselők, állván ők nem konzorcionális alapon, vagyis a jövedelmük fokozása nem történhet oly simán és egyszerűen, mint ahogyan a színházi helyáremelések történtek Szegeden egymásután. Már pedig azt hisszük, hogy Szegeden is minden kulturember egyetért velünk abban, hogy a magyar művelődés és kultura oltárán egyetlen egy kar sem áldozott és áldoz annyit, mint a magyar tisztviselők kara.

A jövődö magyar kultura zászlóvivő — nem kell statisztikai adat a multból — ismét csak a tisztviselők gyermekeiből fog-nak kikerülni. És a háborus évek alatt, amikor a tisztviselő családok a legkínosabb anyagi körülmények között vergődnek, a tul-magas színházi helyárák lehetetlenné teszik, hogy a tisztviselő uri családok gyermekeiket, leányaikat, akiknek neveltetése egvébként is erejükön felüli áldozatokkal járt, színházba küldhessék. Nem irigyeljük Almássy Endre szinigazgatónak a nyilvánosság előtt 48.000 koronában bevallott jövedelmét. Nem, Kivá-nunk neki még többet. Azonban akkor, amikor Szegeden a tisztviselők, akik közül X százan fáradnak, dolgoznak, áldoznak éjjelt és nappalt a kultura s a haza szolgálatában és csak 2000—6000 korona jövedelemmel, sok számu családdal vannak megáldva, még-is csak lehetne és kellene módot lelni arra, hogy szerkesztő uram indítvánva szerint korlátozt mennyiségű jegvet bocsássanak a tisztviselő egyesületek, hivatalok rendelkezé-sére — mérsékelt áron. Nem kívánjuk, hogy premierekre. Megelégszünk az ui darabok negyedik ötödik előadásaira szoló kedvezményes jegyekkel is.

Ambár ezek már a részletkérdések körébe tartoznának. Előbb talán egy kis megértést, megbecsülést, belátáson alapuló jóvátételt várunk egy a városatvaktól, mint a színház vezetőségétől, ahol olvan sommásan intézték el a tisztviselők ügyét, mintha soha-sem lenne szükség többé a tisztviselők kulturát támogató filléreire, a városatva-választásokon a szavazataikra.

És mintha mindig tartana ez a háboru... Csak még egyet (hisz olvan papiros szűkében vagyunk). A kedvezményes jegyekkel történhető visszaélésektől ne tessék tartani, mert a kultura temploma által nyuitandó kedvezményt igen-igen meg fognák becsülni a tisztviselők. Meg. Mert akkor, a mikor a gyomorra minden kedvezmény megszünt, a lelki szükségletünk-ből, a kultura aranylánc szemeiből csak a magunk fajta-belieknek juttatnánk. — Nagyrabecsülésse: Kulinyi József, az Orsz. Vasutas Szöv. szegedi kerületének titkára.

Német szocialisták a birodalmi gyűlés összehívását kérik az orosz esemény miatt.

Berlin, november 15. A független szociáldemokraták parlamenti frakciójának elnöksége felkérte dr. Kaempfet, a birodalmi gyűlés elnökét, hogy az oroszok békeajánlatára való tekintettel hívja azonnal össze a birodalmi gyűlést.

Krémer H. férfi- és női ruha-üzlete

Kossuth Lajos-sugárut.

Mérsékelt árak. — Pontos kiszolgálás. — Férfi- flu és leányka-kalapok.

Telefon 773.

Telefon 773

Osram
A bevált fémzáras izzólámpa
Kapható Fonyó Sománál Szegeden.